

ગંધર્વ નાટક મંડલી

એકજ ચયાલા

નાટકનો દુંકસાર

તથા
ગાયનો

લખિત:

કે. રમણભેટા ગડકરી.

મી ૫૦૦]

સાને ૧૯૩૮.

[પ્રથમાવૃત્તિ.

મુલ્ય ત્રણ આના

गुरु विद्यालय

[श्रावणी भूमिका व विभाग]

प्राप्ति

29/09/2010

प्राप्ति

27/09/2010

29/08/2010

પુરૂષ પાત્રો.

સુધાકર—એક સુશિક્ષીત સ્વમાનપ્રિય વકીલ

રામલાલ—સુધાકરનો પ્રિયમીત્ર

જાગરિકથ—પ્રેમમાં નિરાશા ભળતાં દારૂની સોઅતમાં સપણેદો
તરણ.

—સુધાકરનો કારકુન અર્દું દારૂયાજ,
(મુર્તિમંત પાઠ)

ધાર્માસાહેબ—સુધાકરનો શ્રીમંત સસરે।

પદમાકર—સુધાકરનો સાગો।

શાસ્ત્રી, ખુદાયક્ષ, મન્યાખાપુ ભવાળ, જનુલાલ જખાળ,
મગન, યેલ્વાપા, રાવસાહેબ, દારાસાહેબ, વિગેર આર્યમહીરા
મંડળના સલાસદ

સ્ત્રી પાત્રો.

સિનંદુ—સુધાકરની પતિનિ (આનશ આર્યમદિલા)

શરદ—સુધાકરની વિનિવા "હેન

ગાતા—દારૂયાજ તળીરામની કરકશા સ્ત્રી

“એકુજઘ્યાલા” નાટકનાં કુંકસાર તથા ગાયનો

અંક ૧ લો.

પ્રવેશ ૧ લો—સ્થળ, સુધાકરનું ભકાન.

પોતાનો પ્રીય મીત્ર રામલાલ ઈંગાંડની મુખાદ્રીએ જ્તો હોવાથી તેને પ્રેમભરી વિદ્યાય આપવા માટે વકીલ સુધાકર તેની પવિત્ર પત્નિ સીનંધુ સાથે તૈયારી કરે છે. ત્યાં રામલાલ આવતાં સ્નેહી ત્રીપુરીનું પ્રેમત્રીવેણી પવિત્ર સંગમ. ત્યાં મિત્ર ઈંગાંડ જ્તો હોવાથી સુધાકર તંમજ સર્વ સંબંધીઓની પ્રેમભીની વિદ્યાય.

પ્રવેશ બીજો—

પ્રેમમાં નિરાશા ભગતાં હુઃપી થયેનું સુશિક્ષીત ભાગીનથ હૃદયને શાન્ત કરવાના ઉપાય શોધે છે. સુધાકરનો કારકુન તળીરામ જગતની સર્વ ચીન્તાઓને ભુલવાનું સાધન જો કોઈ હોય તો તે માત્ર દાડ છે, અદે ઉપદેશ આપી તેને

દાડના વ્યક્તિન તરફ દોડે છે. તળીરામની રહી ગીતાનો ખગાપો અને મહીરાના ઉપાસક તળીરામની નક્કાઈનું મદર્શન.

પ્રવેશ ઉ બે—

સુધાકરની સી સિન્ધુને સીમાંતનો પ્રસંગ હોવાથી પોતાના દ્વિર લઈ જવા સિન્ધુનો ભાઈ પદમાકર આગ્રહ કરે છે. સુધાકર તેમજ સિન્ધુની પરસ્પર વિયોગની અનાઈછા હોય દત્તાં ચામાળક વ્યવહારને માન આપવાની લાચારી.

પ્રવેશ છ થો—

આર્ય મહિરા મંડળની મીજલસમાં કેસના ખાસ સુદ્ધા પર સુનસેઈ અને વકીલ સુધાકરનો મતલેદ થતાં ઉદ્કેરાટમાં મર્યાદા ખણાર જવાથી સુનસેઈ સુધાકરની વકીલી સનંદ છ મહીના માટે રદ કર્યાના અનિષ્ટ સમાચાર તળીરામ આપે છે.

પ્રવેશ પ મો—

માનલંગને હળવા વીંઠીની વેદનાથી અધીક સમજનાર તેજસ્વી સુધાકર દેહના નાથ સિવાય મરણું ભાન કરાવનાર લે કોઈ વિષ હોય તો લાવી આપવાની કારણું તળીરામ પાસે માગણી કરે છે. ચોવીશે કલાક ખીસ્લામાં દાડની ખાટલી લઈને કુરનાર તળીરામ વિષ નહી પણ અમૃત

છે કહી દારની લેટ ધરે છે સુધાકરની અનિચ્છાએ
સ્વીકારે છે. મતુષ્યનું પથમ પતન એકજ ખાલો.

ડ્રોપ.

આંકુ ૨ નો.

પ્રવેશ ૧ લો—

સિન્ધુ પીયરથી નવીન બાળક સહ પતિના ઘેર
આવતાં પતિના વર્તન માટે બેભાય છે. મહિરાનો ઉપાસક
થઈચુકેલો સુધાકર સનદ પાણી મેળવવાના પ્રયત્નનું ફહાનું
બતાવી રાતે વાટ ન જોવાનું કહી મહિરા મંડળમાં હાજરી
આપવા જાય છે. મહાયુદ્ધના કારણે જર્મની ન જતાં
ઇગ્લાંડથી પાછો ફરેલો રામલાલ સુધાકરના વર્તન માટે
શાકાશીલ થઈ જાય છે. ગીતાની મારકૃતે સુધાકરના
સર્વનાશના સમાચાર સિન્ધુને મળતાં સિન્ધુ બહુજ હુઃખી
થાય છે.

પ્રવેશ ૨ લો—

મીત્રનાં પતનથી હુઃખી થયેલો રામલાલ બાળીથ
પાસેથી સુધાકરની સર્વ હકીકિત ચાલાકીથી જાણી લઈ
આર્ય મહિરા મંડળ તરફ અન્ને પ્રયાણ કરે છે.

પ્રવેશ ઉ નો—

સુધાકરની સનદ રહ થયાની મુદ્દત પુરી થઈ હોનાથી કોઈમાં ખુલ ઢારુ પી સુનસરુ પાસે જઈ આત્માને બરાળર જવાય માગવો, સુધાકરને અમળવવા અને જો કાયમ સનદ જશે તો આર્ય મહિરા મંડળના સલાસદો તેમને લાઈ તરીકે મદ્દ કરવાનું આધ્યાત્મન આપવું. રામલાલના ઊપ્રેશથી ભાગીરથે ઢારુને હૃદયથી ધીકરારવું સુધાકરનું મહિરામાં ચકચુર થઈ કોઈ તરફ જવું. જતાં જતાં પણ એકજ ઘાલો.

દ્રો. ૫.

આંક ઉ નો.

પ્રવેશ ૧ નો—

સુધાકર ઢારુ પીને એહોશ હાલતે કોઈમાં જવાથી વકીલની સનદ કાયમની એચાઈ જવી.

પ્રવેશ ૨ નો—

તળીરામ અને ગીતાનો વીચીત્ર સંસાર.

પ્રવેશ ૩ નો—

સુધાકરની વીધવા ખણેને વિદ્યાક્ષયાસ અને ભાગીરથ સાથે વાર્તાવિનોંદ.

ગ્રવેશ ૪ થો—

રામલાલ સાથે સુધાકરના શ્યામુર ખાજુરાદ તરીકે
પદમાકર જિન્ધુને પોતાના ઘેર લઈ જવાનું કહેનાં જિન્ધુ
જાતમહેનતથી પેટનું પુર કરવાની, શ્રીમંત પિતાની એક પાછ
પણ ન લેવાની અને પતિના ચરણ્ણો પાસેજ રહેવાની પ્રતીજા
કરે છે. સુધાકર સર્વનું અપમાન કરી બહાર કાઢે છે.

ડ્રોપ.

અંક ૪ થો.

ગ્રવેશ ૧ લો—

રામલાલને વડીલ પ્રમાણે માનનારી સુધાકરની વિધવા
એન શરદનો વિદ્યાભ્યાસ સ્થાના સહજ સ્વર્ગથી રામલાલની
પુરષ પ્રકૃતિનું સુદ્ધસ દર્શાન

ગ્રવેશ ૨ લો—

દાર્ઢ ને દારીદ્રનું અદુક્ય સ્વભાવીક છે. કાળી મજૂરી
કરી ખાળકનું પતિનું અને પોતાનું પેટ લરનારી જિન્ધુની
નોકરી ગીતાને પણ હ્યા આવે છે. ને સર્વ ચર્ચા સુપાકર
સાંલળે છે સર્વ અનર્થનું કારણ પોતેજ છે તે માટે
પ્રાયશ્ચિત કરે છે. અને પોતાની પવિત્ર પતિનિ જિન્ધુના
સોગન ખાઈ આજથી દાર્ઢ ન પીવાની પ્રતીજા કરે છે.

ગ્રવેશ ૩ લો—

અનેકવાર મદદ કરવાનું વચ્ચે આપનાર મિત્રો પાસે
પંદર-વીસ રૂપીયાની નોકરીની માગણી કરતાં સુધાકરને

અપમાન અને ધીકરાર સિવાય કંઈપણું બહલો ન મળતાં
અપમાનના આધાતથી ધનાચેલું સુધાકરનું હુદ્ધ પવિત્ર
પ્રતિજ્ઞાને ટોકરે મારી મહિરા તરફ આકર્ષાય છે.

પ્રવેશ ૪ થૈ—

આર્ય મહિરા મંઠળમાં ઇરીથી દાર પીવા આવેલો
નાણી રામલાલ આવી તેને પ્રતીજ્ઞાનું પાલન અને દાર
ન પીવાનો ઉપદેશ કરે છે. પણ તે વર્થ. દાર છુટવાનો
સમય સ્પર્શ કર્યા પહેલા તો રામલાલને કહે છે,
જો તારા ઉપદેશથી દારની શરૂઆત કરનાર સદ્ગ્રામી
જીવ અન્યી જરૂર તો સાતમા પાતાળમાં પણ મારો
આત્મા શાન્તિનો શાસ લેશો, ઉપદેશ કરવા જતાં ઉપદેશ
મેળવવો.

પ્રવેશ ૫ મો.

હુર્ણિતાને લીધે પોતાના બાળકને પોષણ માટે
હુદ્ધ પણ મળતું ન હોવાથી દરખું દળાને મેળવેલા એ
પૈસા, પૈસાનું હુદ્ધ મંગાવતા સુધાકર દાર માટે પૈસાની
માણણી કરે છે. સિન્હુના અંગ ઉપર એક પણ દાળાનો
ન હોવાથી પૈસા માટે લાગ્યારી અતાવે છે. સુધાકર રીડાઇને
બાળકના હુદ્ધના એ પૈસા પણ પહાલી લે છે. અને ઉન્માદ
અવસ્થાનાં પોતાના પેટના બાળકને લાકડીથી પ્રડાર કરે

છે. સિન્ધુના ખાળકને બચાવવાના પ્રયત્નો નિષ્ટળ જાય છે. ખાળક ભરણું પામે છે, સિન્ધુ એશુદ્ધ થાય છે. અને પદમાકર સુધાકરને રોકવાના નિષ્ટળ પ્રયત્નો કરે છે

આંકુ પુ મો

પ્રવેશ ૪ થો—

પદમાકર સુધાકર ઉપર ફોજદારીમાં ફરિયાદ કરે છે. સિન્ધુ પોતાના પતિનો બચાવ કરી એક આર્ય સન્નારીનો આત્મલોગ સાખીત કરે છે અને કમજેરીને અંગે ચકુર આવવાથી પડી જવાનું પરિણામ જહેર કરે છે. સુધાકર પ્રશ્નાતાપથી અને પોતાના કુદુંખનું દ્વારા દ્વારા પરિણામ જોઈ અને પોતાના ખાળક અને પતનીના મૃત્યુથી ત્રાસી દાર્ઢેમાં વીષ લેળવી. દાર્ઢ રૂપી હૈત્યના પંજામાં સપડાએલા સંસારીઓની કેવી હુદ્દશા થાય છે તેનું દ્રષ્ટાંત હુનિયાની દ્રષ્ટિ સામે મુકીને પ્રાણુનો ત્યાગ કરે છે. પ્રથમ એક ઘાલો પીનારને પરિણામનો જેરી ઘાલો પીવો પડે છે. તેનું જ નામ એકુજાઘાલો

એકુજ ખાલા

નાટકનાં ગાયનો॥

મંગલાચરણ

શરણ તે કરણુ તવ નિઃખસન વ્યસની ધન
 નંદનંદન ! જનાં પાપકામા, હો.....દ્વું
 કલ હુરત કરિ યદ્વા મર્યામહ યાદવા સકલ
 કુલ કલી તદાને વિરામા હાનિતી પાહતા
 દૃષ્ટિ વાધ્યા કુલા સ્થિતુ કષૃદ્ધતુલા સૌઘ્યવામા
 કર્મરેખા બલે ધર્મનાચ મજ કરે નસ્મરત
 ભતિહી તવ પુજ્યનામા રક્ષણી ભમ તરિહિ
 દક્ષ રાહુની સદ્ગ અક્ષય સ્વપદિં પદ દેઈ રામા

સિંધુ — २

લાગે દૃદ્ધ હુર હુર અજી સુખ વિષય
 ગમતિ નાચ મજ સુખકર દ્વું કાહી સુચૈના
 કાહી ઝચૈના રાહી કુઠે સ્થિર ભતિ નાચ પળભર

રામલાલ

૩

પરમ ગહુન ઈશ કામ વિશ્વાજરી પુષ્યધામ
 મનુભતસિંગુઠ ચરમ, ચિર અલેઘ સાચે ધૃતો
 ત્રીડાહૈવી વિરાટ મનુજ સૂજન શુદ્ર ત્યાંત
 માનુષિ માનિતજીન ગણુન કાય ત્યાંચે

રામલાલ

૪

સંસારિં વિષારી તીવ્ર સત્યે, અમૃત હોતી
 હૃતિ ને કાન્ત ધૃતો દિવ્ય રસાયન સંકટાંતકીં
 સત્યપરિયેં ક્ષાળીં અસુખાન્ત

સિંધુ

૫

માનસકાં બવિરાવે હેં? બવતસે ભિન્ન જગતા ધૃતો
 અહસુખલાયા દથબદ્ધ પાયાં બલનાં લેદ તથાં હોતા

સિંધુ —

૬

પ્રણુતનાથ રક્ષિંકાન્ત કરિંતહિય અસુખ શાંત ધૃતો
 અસુલા જ્યા ચોજિ હૈવ પતિ લાગીં ત્યાં સહૈવ
 પરીણુમવિ મંગદાંત

સિંધુ —

૭

દ્વા છાયા ધેનિવાડનિયા પ્રલુ મજવરિ તોપદા ધૃતો
 જીવનાસ મમ આંદાર ગુરુને તોડિ કસા અજુ લોપદા

રામલાલ—

૮

વસુધાતલરમણીય સુંદર, વ્યસન ધનતિમિરી શુદ્ધ-
વીસિ કેસા? ધરો સુજનની જયા પરમેશ સુખાવનાં સુની
ત્યાં તુજસી મોઢનૃ સંસા

ભગીરથ

૬

પ્રશુય જરી લગ્ના તરિનર જગતા મુક્લા ધૃતો
ધોર નિરયસમ ત્યાસી બિકટ જગ
દીર્ઘ જિવીત શાપચિઅરતયાલા

રામલાલ—

૧૦

અણુદે કર યાદીનાં પ્રેમજલાનુર મૃતશાહે જલ તેં યામીનાં
વાંચ્છા તરી ઉપકાર મધુચ્યા યાં કરિ સંતત પાના

(સંધુ—

૧૧

ધાંસ ધેરે તાન્દ્યા ભાણા જોવિંદા જોપાળા, ભરવિય સોદા માઈ
સાંવળા નંદભાળા ધેઈ, ધૃતો ધેઈ ડાંડાકણી તેલોક્યાંવાધનિ
વિહુરા ધરીયા પહ્લિલા વહીલા ધાંસ, ૧. પોહે સુહલરી
ક્ષીરાધ્યીયા હરી મૈત્ર સુદામાળુચ્યા આલા દુસરા ધાંસ ૨.
થાળી એક્યા દેઠી ધ્યાવી જગત જેઠી, દ્રોપદી માઈયા
આદ્યા તિસરા ધાંસ, ૩. ઉરદ્યા ઉષાવળી ઝ્લાંચ્યાં વનમાળી

शबरी लिल्लाण्हीचा ध्याहो यवथा धांस, टाकुं ओवाणुन,
मुखयं द्रावडून गोविं हायजल्या दाउरला, ४. सुरला धांस

शेरह—

१२

छणीतिया हृदया अहया भ्रांत मनो रथना कागणुणा घृ०
मातृज्जवना ज्ञजगनी जगती अती धेतितयास हृत्यानिवना

सिंधु

१३

शं काढी नाढी काळी ज्यां हुर्गति ज्वे ये तदा घृ०
धुर्त कपटी अरी

जैसा रणुकरी तेवि विधाढी सदा

शेरह

१४

मानलंग दाढी भृतश हृदया ०

दृग्य वल्लरी अणी चंचला अहया

गतपतिकांचे ज्वन जगति वाया

सिंधु

१५

कशि या त्यजुं पदाला भम सुलग शुलग पदाला, वसे पाठ युग
जिथे हे भम स्वर्ग तेथराहे स्वलोकीं यरणु हे न सती

तरिम निरयवसतीती नरकही धोर आहुकान्ता

हे स्वर्ग भलां आतां

सिंधु

१६

लोहुनका कान्ता अशी हुरी कान्ता के विजगे दीना भीना
जललवरहिता ०

ऐचि चरणुभाऊ ग्रवन गती मृताय गणु भज दे
हुरी हेतां

सिंधु

१७

सत्य वदे वयनाला नाथा समझनिपदांला या सुर विमला धृ०
वितपरार्जित भानी वीष सम सपरिन नाकविं भीत्याला

रामलाल

१८

सोडि नय भजवरी वयन भरतरशरां दग्धकरीसी तये हाय
भम अंतरा धृ० समृतिकाय पुर्विंची दोपली आज्यी
डंवि तव भतीरची कल्पना लयकरा

शरह

१९

जगी हतभागां सुष्ठि चिर असुभ धृ०
जनकेत्यजितां लाघे हुसरा
ये विनाश त्या भातेजवि विधि विभुभ,

१४

रामलाल

२०

गणीसि कायभलभाते, अक्षं कार उवणु कुजनांते, न वी
क्षास लव योग्य जयेता धु०

वह कास्मरसी चिरसहवासी धड़वी फृति अनुचित या हाते
जनक धर्म कथिंत्यज्ञ काय सुते.

२२६

२१

लकना भना नय अद्वलवशं का आणुहि सहते कहा धु०
सूजनि त्याग्य विधि तरल वे विभव प्रफृति पुण्य परम

सिंधु

२२

भज जन्म देई भाता परि पेशिले तुम्ही निज कृत्य-
का गणेवी, न कांही उले कमी धु०

उपकार जे जहाले हिमाद्रितुंग ए शत जन्म घेउनी ते
झेडीन काय भी सहया भनासिठेवा अपुत्या असें सदा,
उपकार खद्ध तनया तुम ची पदे नभीरा।

સિંધુ

૨૩

અસેપતિ દેવચી લક્ષનાંના ત્યાસી અન્યભાવના ના
સ્પર્શમણી વનિતા મન સાચેં કરિત જે કાંચન લોહાચે
સ્વપતિ ચ્યા અંગિચ્યા દોષાં ગળિંતિ ગુણુ મધુર આર્થ યોષ
તથા સહુ નર કયા તનાકા સ્વર્ગ સુખમની સમજતી અખલા
અસે જે પ્રસ્તર જનનયની ગણી ત્યાઈરાચી તદ્રમણી
ખસુની ત્યાયા દેવાનિ કટી છિશપદ લભતી સપતી અંતી

સિંધુ

૨૪

પ્રભુ અનિ ગમકા મની તોષલા. ધુ૦ ડાંપે બહુ માગા
તો પ્રભુરાજ આતા હાંસલા મની તોષલા

મૃતચી હૃદ્ય હોતે નાથ. હે પુર્ણ આલેં પર્ણ વચનસુધેને
ત્યાંસી જીવંત ડેલે અમૃત મધુર શાખાં ત્યા પુન્છા
એકણ્યાતે શ્રવણી સકલમાગી શતી એકન હોતે

સિંધુ

૨૫

સ્વસ્થ કંસાતું ઉઠગડયા અ ણિંટાક હંડયા ધુ૦
ન કણો કાં વર્ષે ધન સુધેચ્યા છબડયા, સરડે અજીરારે
કુદીન આપુલે બગડયા

सिंधु

૨૬

ચંદ્ર ચવથીયા રામાચ્યાગ બાગે મધે ચાડે નવતિયા

सિંહુ

૨૭

ખંધુ નકો મજ્જ કડે કેવિલવાણ્ણા, રાજસાણા ધુ૦

યે દેવા અપુલી ના કર્ણા તોવરી સમજુની વર્તે અનુકાળા

સિંહુ

૨૮

ગુણ ગંભીરા ત્યજિન ન લવ ધીરાં ધુ૦ સત્તવ પરીક્ષા

મહા યદા પરમેશ્વર નિયોજ અવસાદ તેજ્ઝાં ઉચિત કા વીર

આ ચોપડી શ્રી જૈન એડવોકેટ
 પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં વાડીલાલ બાપુલાલ
 શાહે છાપી
 કે; ધીકાંદા જેરીંગલાઈની વાડી
 અમદાવાદ.

લયારી પ્રસિદ્ધ કરતાર,
 મેનેજર:- વિષણુ ગણેશ. હેથપાંડિ.
 ગાંધીજી નાટક મંડળી.
 કે; ધીકાંદા ભારતભૂત થીઓર્ગ.-અમદાવાદ.

